

Satans Eden nr. 152
Den store vitenskapelige tidsalder
4. februar 2024, kveld
Brian Kocourek, pastor

**Dette er en automatisk oversettelse gjort med et dataprogram.
Nøyaktigheten er derfor ikke like bra som et menneske kan gjøre.**

La oss bare bøye hodet en gang til.

Far, vi er så takknemlige for å være her, og vi bare elsker deg, Herre, og vi setter pris på alt. Vi ber deg bare Herre om å hjelpe oss å få våre sinn fokusert på deg og gjøre oss klare for hjemreisen. I Jesu navn ber vi. Amen.
Du kan sette deg.

Vi skal slå til mot Satans Eden 152 i kveld. Jeg kaller det den store vitenskapelige tidsalder. Og broder Branham fra avsnitt 38 i Satans Eden.

65-0829 Satans Eden 66 sa han, *I Noahs dager forklarte han at det var umulig for det å regne fra himmelen, for det er ikke noe regn der oppe. Det store vitenskapelige evangelium som han forkynnte i Edens hage, han kunne skyte instrumentene til månen og bevise at det ikke er noen fuktighet der oppe.*

Men (det er et stort men.) *Men Gud sa at det ville komme et regn, men Satan lyktes og forgiftet folkets sinn med vitenskapelig forskning om at det ikke kunne gjøres, men det ble gjort. Gud sa at det ville bli gjort, og det ble gjort. Han gjorde det.*

Og hvordan forgifter Satan deres sinn? Ved å legge til bare ett ord eller ta bort bare ett ord. Legg til et lite kjemikalie i en trygg drink, og gjett hva? Og den blir forgiftet, avhengig av hva du tilsetter. I en molekylkjede, for eksempel for sukkererstatning, legger du til ett molekyl eller tar bort ett fra kjeden, og du har døden i gryten. Tilsett en giftig kalebass i stedet for erter, og du får død i gryten.

Så han forgifter sinnet deres den dag i dag. Søster Betty Philips hadde et slag, ikke bare ett, men hun hadde ni av dem, og ett av dem gjorde henne fullstendig lam, og legen fortalte henne at hun aldri ville komme til å gå igjen, men hun sa til sykepleieren: **"Jeg vil gå ut av dette sykehuset"**. Du skjønner, de ser på de menneskeskapte instrumentene, men hun så på løftet i Hans Ord.

De trodde hun bare fornektet det, men hun takket Gud, sa hun, om og om igjen, fortalte hun meg. "Takk, Jesus, for at du helbreder meg." Takk, Jesus, for at du helbreder meg. Takk, Jesus, for at du **helbredet** meg "**Ved dine striper er jeg helbredet**", "**Ved dine striper er jeg helbredet**", og neste dag kom de for å se til henne, og hun beveget føtter og hender, og snart gikk hun ut av sykehuset. Jeg var lammet da jeg fikk slaget mitt. Jeg var lam en dag, og da jeg fikk åpenbaringen om at når Jesus sa: "Si til dette fjellet, og det skal bli flyttet, og hvis bare en stein begynner å flytte fjellet, så begynner fjellet å bevege seg, det du ba Gud om, og neste morgen beveget jeg tærne på høyre fot. Dagen etter begynte hendene mine å åpne og lukke seg. Og snart var jeg ute av sykehuset med rullator. Noen uker senere fikk jeg stakk, og nå løper jeg 60 skritt på rad i Y-klubben, med hjelp av barnebarnet mitt, og jeg kommer til å løpe hele banen innen kort tid. Jeg gikk glipp av 18. desember 2022, og deretter 1. juledag 2022. Jeg kom tilbake, men jeg forkynte ikke 1. januar 2023, jeg lot bror Justin fortsette å forkynne, og han tok den tjenesten for meg, og jeg var tilbake på prekestolen og forkynte 8. januar 2023.

Nevrokirurgen sa: "**Du burde være død, eller i det minste en grønnsak som suger fra en slange for å spise**", og jeg var borte fra prekestolen i bare tre uker, hvorav jeg deltok i den tredje uken. Så jeg var borte fra kirken i bare to uker. Den fjerde uken trasket jeg ut gjennom 15 cm snø for å starte traktoren min for å brøyte av kirkens parkeringsplass. Det var en åpen traktor, og jeg klatret opp i den. Jeg ble skikkelig våt da snøen fortsatt kom.

Jeg brøytet en hel vei over parkeringsplassen da broder Justin dukket opp og tok over for meg. Så gikk jeg inn i kirken og prekte i de fortsatt våte klærne mine, dressen min, og lot bare slaget holde meg borte fra prekestolen i tre uker.

Jeg har holdt **67** prekener siden slaget, og jeg har ikke gått glipp av en eneste siden jeg kom tilbake, bortsett fra da stemmen min var dårlig, og bror Justin leste notatene mine for meg til preken **133 Spørsmål og svar i oktober**.

Da sykepleiersken sa at sønnen hans skulle dø, sa bror Bosworth: "**Du ser på instrumentene dine, som forteller deg hva du ser, men vi ser på et løfte fra Gud som vi kan se. Min sønn skal leve.**" Og det gjorde han. Jeg har faktisk bror Bosworths bok om "Kristus helbrederen". Og sønnen hans som ble helbredet, er den som leser den.

Nå sa broder Branham: **39** Nå, i Jesu dager, gjorde han det samme. **Han forgiftet deres sinn igjen ved bedrag (Se?), ved å feiltolke Ordet. "Hvis Du er Guds Sønn, la meg nå se Deg gjøre noe med det."** Jesus klovnet ikke for ham. Det har han aldri gjort. Gud er ikke en klovn. Han trenger ikke å svare på noe av det Satan spør om.

Han har bare, sa Jesus, "Det **står skrevet: Du skal ikke leve... Mennesket skal ikke leve av brød alene, men av hvert ord som går ut av Guds munn.**" Han trengte ikke å klovne fra ham. Han trengte ikke å lage brød. Han kunne ha gjort det, men Han hadde lyttet til djevelen, og derfor behøvde Han ikke å lytte til djevelen.

Og vi trenger ikke å tro på djevelens løgner som han gir regjeringer for å prøve å kontrollere dere med disse løgnene. Vi vet hva vår profet har lært oss om tredje verdenskrig. Vi vet at før en eneste rakett er avfyrt, vil vi være borte i Kristi armer. Enten tror vi på det, eller så vil vi være her for bombene. Jeg tror at jeg kommer til å være borte når de kommer.

Vi vet til og med fra Skriften hvor det vil finne sted, og vi er vitne til begynnelsen av det, selv mens vi snakker, men vi vil ikke se Harmageddon fordi vi har et løfte fra Gud gjennom vår endetidsprofet om at vi ikke vil være her når det skjer.

Igen i avsnitt **40** sier broder Branham *Og igjen, det er religiøs synd, (og husk at synd er vantro, **de syndet fordi de ikke trodde) som i begynnelsen, så bedragersk.** Se på det nå. Det er ikke bare den gamle hverdagssynden, å begå ekteskapsbrudd og drikke seg full og bruke Guds navn forgjeves. Det er ikke bare det. Nei, det er det ikke.*

Husker dere for mange år siden, mange av dere her, de gamle, husker dere den prekenen jeg holdt om skuffelsene ved dommen? Skjøgen, hun kommer ikke til å bli skuffet der. Hun vet hvor hun skal.

Drankeren blir ikke skuffet der. Spritsmugleren, gambleren, løgneren, tyven, han blir ikke skuffet. Men den mannen som tror han har rett, han blir skuffet.

*Det er den fyren som sa at han kom og sa: **"Herre, har jeg ikke forkynt evangeliet; har jeg ikke drevet ut djevler i ditt navn."** Jesus sa: **"Gå bort fra meg, dere som gjør urett. Jeg har aldri engang kjent deg."***

Ordet **"vet"** er **"Ginosko"**, og det betyr at jeg aldri har hatt en erfaringsmessig kunnskap om deg.

41 Det er skuffelsen (Ser du?), den svikefullheten. Det er det jeg hele tiden er; det er der jeg er så misforstått. Det er ikke det at jeg ønsker å være annerledes. Jeg ønsker ikke å være annerledes, men jeg må være ærlig. Jeg har et budskap, og det må gå til folket.

Noen kan si at jeg bare er imot budskapskirker. Jeg er ditt, jeg er datt. Jeg er ikke imot noen, men jeg er imot en menighet som kaller seg selv en budskapsmenighet, men som ikke engang forkynner budskapet. Det er det jeg er imot religion. Jeg liker ikke religion. Det er et skalkeskjul. Jeg liker ikke å se kirker som danser i midtgangen og gjør ditt og datt og sier at vi elsker Jesus og vi elsker dette budskapet. De elsker ikke dette budskapet. De forkynner ikke dette budskapet.

Det gjør det veldig misforstått blant folk, sier han. De tror at jeg er imot alle. (Vel, det samme her.) Hvis de bare visste at jeg er for alle og gjør mitt beste for å bringe dem det som er Sannheten, akkurat slik den er lagt på mitt hjerte, og slik den er lagt i Bibelen her.

Nå, broder Charlie, du vet, broder Charlie, vi har hatt et veldig godt fellesskap ved å sende hverandre tekstmeldinger og snakke med hverandre. Og han er i en vanskelig situasjon fordi jo mer og mer Gud åpenbarer dette budskapet for ham. Han vil gjerne lære det bort til folk, men han vet ikke helt om de kan ta imot det. Så han sa: Hva skal jeg gjøre? Skal jeg bare slutte og komme opp dit og bare lære læren, eller skal jeg fortsatt prøve å nå ut til disse menneskene? Jeg sa Broder Charlie, hør her, du er bare pålagt å bli hos folket under to formaninger.

Bibelen sier at etter to formaninger skal du forkaste dem som vranglærere. Så jeg sa at du også er avhengig av en jobb akkurat nå. Så du er i en vanskelig situasjon der du er avhengig av folk for å kunne leve, og likevel vil du ikke avsløre menigheten med sannheten, for da vil du bli sittende fast i en matkø et sted.

For 40 år siden innså jeg dette og bestemte meg for å jobbe, og jeg hadde to, noen ganger tre jobber. Men jeg har aldri vært avhengig av folk for å tjene til livets opphold. Og derfor kunne jeg komme til prekestolen og forkynne det Gud la i mitt hjerte, og jeg trengte aldri å bekymre meg for om jeg hadde 15, 20, eller om jeg hadde 50 eller 85 mennesker, slik vi hadde en gang.

Jeg bekymrer meg ikke for hvor mange mennesker som er i kirken, eller om jeg kommer til å støte dem eller ikke. Jeg bekymrer meg ikke for om jeg fornærmer deg. Hvis jeg fornærmer deg med Guds ord, så bør du bli fornærmet, OK? Og hvis jeg ikke fornærmer deg med Guds ord, så er det fordi du lever livet. Jeg sa det samme til ham. Så jeg sa det samme til ham.

Jeg sa at du kanskje burde forberede deg, skaffe deg en jobb, og så kan du begynne å åpne deg om sannheten i denne timen, og jeg sa at hvis de avviser deg, kan du bare gå din vei, for du har allerede en jobb, og det er ikke et spørsmål om inntekt. Det er ikke et spørsmål om en matbillett. Det handler om å forkynne sannheten, ellers forkynner du ikke sannheten. Så bare hold ham i bønn, for det er det han kommer til å gjøre.

41 Det er skuffelsen (Ser dere?), den svikefullheten. Det er det jeg hele tiden er; det er der jeg er så misforstått. Det er ikke det at jeg ønsker å være annerledes. Jeg ønsker ikke å være annerledes, men jeg må være ærlig. Jeg har et budskap, og det må gå til folket.

Det gjør det veldig misforstått blant folk. De tror at jeg er imot alle. Hvis de bare visste at jeg er for alle og gjør mitt beste for å bringe dem det som er Sannheten, akkurat slik den er lagt på mitt hjerte, og slik den er lagt i Bibelen her.

*Og Gud beviser at det er sannheten, så det er ikke noe annet å gjøre med det. Så enten ser menneskene på det, eller så gjør de det ikke. Se, de ønsker ikke å se det, fordi de allerede har solgt ut, solgt sin fødselsrett **til en eller annen organisasjon, et eller annet kirkesamfunn**, for å binde sin fødselsrett til å komme til **himmelen på grunnlag av en eller annen organisert religion**, som Satan er leder for hver eneste bit av den.*

Men organisering er av djevelen, og i det øyeblikk du organiserer deg, dør du der og da, og det trengs bare to eller tre personer for å organisere seg og danne kirkesamfunn. Og det trengs bare to eller tre for å ha en menighet også.

Nå, i Mesterverket pekte broder Branham på hvordan når vi organiserer oss, så bringer vi døden med oss akkurat der.

Bror Branham sa: "*Livet i Luthers budskap baner vei for Wesleys budskap, og deretter baner Wesleys budskap vei for pinsebevegelsens budskap om gjenopprettelsen av gavene, og til slutt baner gjenopprettelsen av gavene vei for at Giveren selv kan komme ned i fullkommenhet.*"

Fra **Mesterverket PP. 136** *"Livet som var i skallet, i stilken, og i dusken, i skallet, alt samles i frøet. Og det liv som var i stilken, det ene skapte det andre. Rettferdiggjørelsen banet vei for helliggjørelsen. Helliggjørelsen banet vei for dåpen i Den Hellige Ånd. Den Hellige Ånds dåp banet vei for at Den Hellige Ånd selv kunne komme helt ned i fullkommenhet, tilbake til Ordet igjen for å manifestere seg selv.*

Legg merke til hvordan han skiller mellom Den Hellige Ånds dåp og Den Hellige Ånd selv. Dette er den ene tingen som enhetslæren blant oss ikke forstår. De forstår ikke at "**Kristus i deg, håpet om herlighet**" ikke er det nærværet som broder Branham talte om mer enn 4.400 ganger i løpet av sine 1299 prekener.

Og grunnen til at de ikke forstår denne forskjellen, er fordi de ikke forstår Gud-Livet. Den Hellige Ånd er Gud. Og Gud er kilden til liv. Det finnes bare én kilde til evig liv, og det er Gud, opphavsmannen til dette livet. Evig liv er Gud-liv. Og de forstår ikke forskjellen mellom at en person har Guds liv i seg og at Gud selv er i dem. Guds fylde bodde i Hans Sønn, ikke i deg og meg. Vi har Guds liv i en porsjon, i et mål. Jesus hadde det uten mål fordi Gud bodde i Ham.

Så når han sier: *"Rettferdiggjørelsen banet vei for helliggjørelsen. Helliggjørelsen banet vei for Den Hellige Ånds dåp. Den Hellige Ånds dåp banet vei for at Den Hellige Ånd selv kunne komme rett ned i fullkommenhet, tilbake til Ordet igjen for å manifestere seg selv,"* ser vi forskjellen mellom Tilsynekomsten og Komme akkurat der. Vi ser Kristi Parousia i fullkommenhet, tilbake til Ordet igjen.

Hør nå hva broder Branham sier videre. *Men det som benevnes, dør. Som livet i Luther gikk for å lage Wesley. Og fra Wesley, gikk det til pinsen, og fra pinsen til å lage det opprinnelige frøet. Videre til... Pinsen kommer ut av Wesley inntil den tid.*

Grunnen til at pinsebevegelsen kom ut av Wesley, var at den ikke var noe kirkesamfunn, det var pinsebevegelsen. Så gikk pinsebevegelsen over til å bli konfesjonell. Og hva gjorde den? Den ble til skallet. Det så ut som den ekte varen."

Legg merke til hvordan han viser oss at livet kommer opp i en slags oppstandelse, på samme måte som sevjen som kommer opp om våren, er en slags

oppstandelse, og treet kommer tilbake til livet igjen etter å ha ligget i dvale gjennom hele vinterbegravelsen.

Han sier at dette livet begynner å komme opp i Luther, så videre inn i Wesleys budskap, og så videre inn i pinsebudskapet, og nå kommer det tilbake til Seed igjen, Word igjen i endetiden.

Men så kontrasterer han livets syklus med døden, og viser at når livet forlater noe, må det dø. Og han forteller oss at ledetråden til at det er dødt, er at det betegner eller organiserer.

Mesterverket 64-0705 138 *Hvor mange har noen gang sett et hvetefrø begynne å vokse? Hva er den første lille tingen? Det er akkurat som frøet, men det er skallet. Ser du de tre stadiene? Stengelen, dusken eller pollenet, og så skallet. Og så kommer det opprinnelige frøet ut av skallet.*

Ikke et frø, det var frøets liv som vokste gjennom dette for å komme til frøet. Amen, amen. Ser du det? Hva er det? En oppstandelse, å komme tilbake til et Mesterverk igjen, som den som gikk inn. Pinsen kom ut av Wesley, fordi Wesley var en organisasjon.

Pinsen begynte som ingen organisasjon og ble så til en. Det måtte det, for å lage skallet. Det sanne Livets Ord på det var da på vei til det opprinnelige kornet gjennom disse stadiene: gjennom stilken, deretter inn i pollenet; fra pollenet inn i skallet; og fra skallet ble det til frø. Nei... Stengel, dusk, skall.

Igen ser vi at han bærer denne tanken om Gud-Livet med seg opp gjennom de forskjellige stadiene i menigheten. Og hvert stadium av denne Herrens planting er identifisert med et Budskap som feide over verden. Det var Guds Liv som feide opp alle de forutbestemte Guds frø som lå der ute.

I det neste avsnittet vet jeg ikke hvordan du kan gjøre det klarere enn det broder Branham forteller oss her.

140 *Levende, produserte de i sin tidlige vekkelser en innehaver av en viss del av frøets liv; men da de organiserte seg, flyttet livet ut av det. Det er bevist av all historie. Aldri har noen organisasjon gjort noe som helst etter at den organiserte seg. Den var død. Det er helt riktig. Se, livet reiser videre nå. Det går videre.*

*Legg merke til det. Det de har gjort, alle disse har gjort, er bevist av historien akkurat slik kirken har kommet, for **aldri å bli nyttig for Ham igjen. Organisasjon er lagt på hyllen. Det har aldri vært i hele kirkens historie etter at den organiserte seg, men hva den døde. Og organisasjonen døde og reiste seg aldri igjen. Kan du ikke se det?***

Det er derfor jeg er så imot ismene. Vi sier, gjør Parousia til en doktrine, og alle forkynnte bare Parousia, Parousia, Parousia, Parousia, Parousia. Og det er ikke noe liv med Parousia, da har du dødd. Du har bare fått en ISM. Du kunne forkynne én Gud, én Gud, én Gud, og Han hadde en sønn, og én Gud Han hadde en sønn, og ikke forstå at Han har sønner. Du har dødd akkurat der, skjønner du. Så den må alltid bevege seg videre med lyset fra Gud, ellers dør den.

Så han sier: ***Det har aldri i hele kirkens historie etter at den ble organisert, vært noe annet enn det den døde. Og organisasjonen døde og reiste seg aldri igjen. Kan du ikke se det?***

*Dere som er blinde, åpne øynene! Naturen og Ordet koordinerer sammen og beviser her at dette er Sannheten, at det er Sannheten: At Livet forlater stilken for å lage dusken; fra dusken lager det skallet; og fra skallet går det inn i det opprinnelige igjen. Legg merke til at det **aldri mer vil være nyttig for Ham.***

Jeg har sett dette skje. Jeg har sett det på forskjellige steder. Jeg vil bare si ett, i Afrika. Jeg har sett brødrene, de kom med på vognen og såkalt med doktrinen, og så begynte de å forkynne doktrinen. Du må ha doktrinen. Du har doktrinen og Parousia og alt dette. Og de ser på meg som sin mentor. Men da jeg bestemte meg for å dra tilbake dit i 2012, sa de at du ikke bare kan dra dit til deres menighet. Du må komme gjennom oss. De organiserte det akkurat der.

De hadde organisert seg, og de døde. Og de har aldri vært de samme siden. De har begynt å ha forhold til kvinner som ikke er riktige og alt mulig annet fordi de avviste Ordet. Jeg skrev tilbake til ham og sa: "Bror, Bibelen sier til meg at Guds sønner blir ledet av Guds ånd. De blir ikke ledet av en håndfull menn, sa jeg. Hvem tror du at du er, som forteller meg at jeg ikke kan dra til et bestemt område og forkynne i det området, at jeg må ha din tillatelse til å dra dit? Jeg trenger ikke din tillatelse. Jeg trenger Guds tillatelse.

Jeg vet ikke om noen kan si det klarere enn det broder Branham forteller oss her. EN gang en bevegelse av Gud organiserer seg, er den ALDRI MER NYTTIG FOR GUD!!! Hvert eneste kirkesamfunn begynte med en viss sannhet, men når de

begynner å organisere den sannheten, er det i samme øyeblikk livet gikk ut av det.

Han sa: "**De frembrakte i sin tidlige vekkelse en innehaver av en viss del av frøets liv; men da de organiserte seg, flyttet livet ut av det.**"

Jeg håper at dere som hører denne prekenen eller leser den på internett, får med dere hva broder Branham sier her.

Ikke prøv å organisere dette Budskapet. I det øyeblikk du gjør det, vil Guds Liv bevege seg ut av det du prøver å organisere.

Hva betyr det å organisere Budskapet? For det er egentlig det vi ikke ønsker å gjøre. Jeg tror ikke det finnes noen som ønsker å organisere seg ut av Ordets liv. Men de gjør det likevel, uten egentlig å forstå hva de gjør.

For å bedre forstå hva det vil si å organisere, la oss lese hva ordboken forteller oss:

Organiser deg: 1. Å sette sammen til en ryddig, funksjonell, strukturert helhet.

Med andre ord, som broder Vayle sa til meg, så snart du får en trykkpresse, har du et kirkesamfunn. Hvorfor det? Fordi de setter sammen en ordnet funksjon og strukturert helhet. Så bruker folk disse bøkene, og de forkynner disse bøkene, og de sier at vi ikke ønsker å høre noen, men det som står i disse bøkene eller det som er på disse kassetene, det er organisasjon, ok? De har avvist en femfoldig tjeneste som Gud fremdeles bruker. Og de sier, vel, vi trenger det ikke fordi vi har disse bøkene, vi har disse kassetene, ok.

Det er ikke noe galt med struktur eller orden, eller med å gjøre ting funksjonelle. Så langt høres det vi har lest om organisering ikke ut som noe som skulle være så forferdelig at Gud skulle mislike det. Men la oss lese videre, for definisjonene blir litt mer definitive.

2. a. Å ordne i en sammenhengende form; systematisere: organiserte tankene sine før hun snakket.

Nå er det som sagt ikke noe galt i å presentere læren i Budskapet på en sammenhengende måte. Og for å gjøre det må du systematisere eller sette den sammen på en ordnet måte for å gjøre presentasjonen av den lettere å forstå.

Og det er ikke noe galt i det. Faktisk gjorde vi det samme da vi ga ut bøkene om læren om Parousia og Guddommen.

b. Å ordne i et ønsket mønster eller en ønsket struktur: Igjen er det ingenting her som skulle få Guds liv til å flykte.

For selv Jesu eget liv var ordnet som en rett og dannet mønster for alle andre sønner. Men denne neste definisjonen begynner å gi en viss klarhet om faren ved å organisere.

3. Å ordne systematisk for harmonisk eller enhetlig handling: Du har hørt om systematisk teologi, men den gir ingen åpning for åpenbaring.

4. a. Å etablere en organisasjon: organisere en klubb. b. Å få (ansatte) til å danne eller melde seg inn i en fagforening. c. Å få de ansatte i (en bedrift eller en industri) til å danne eller melde seg inn i en fagforening: organisere en fabrikk.

Det vi ser her, er altså en utvikling fra et ufarlig forsøk på å presentere budskapet på en ryddig måte slik at folk bedre kan forstå det, til et sted der det faktisk organiserer folket i en harmonisk union som binder folket til en kjerneverdi av tro og ekskluderer andre som ikke deler denne troen.

Nå husker jeg da jeg forkynte i Sør-Amerika, og det var faktisk ganske mange ganger, for jeg har vært der nede kanskje 7-8 ganger i hvert fall.

Og så hadde vi et møte, et ministermøte, og en bror ventet på meg utenfor døren og sa: "Jeg vil gjerne komme på møtet ditt, men jeg har fått beskjed av åtte brødre i denne regionen om at jeg ikke kan delta. Og jeg sa: "Du er mer enn velkommen. Og jeg sa: Bibelen sier: "Den som vil, han skal få komme. Og disse brødrene sier at du ikke har lov til å komme. Så jeg gikk inn og kjeftet på de brødrene. Og jeg sa: Hvem gir dere rett til å velge hvem som kan komme og hvem som ikke kan komme? Og de sa: "Han er bare en bråkmaker. Og jeg sa, bare la ham høre. Og så var møtene mine alltid åpne for alle som ønsket å høre.

Det er det som har skjedd med alle falske doktriner som har sneket seg inn i enhver bevegelse av Gud. Og det er det som til og med har skjedd i dette

budskapet med bevegelser som Tordengruppen, To Sjeler-gruppen, Bare Bånd-gruppen, osv.

Det har til og med skjedd med Perusia-gruppen, og Guddommen eller Hans Fader og Sønn-gruppen. Med andre ord, når mennesker ikke har tillit til at Ordet selv kan bevege Ordets liv inn i dem, begynner de å formulere visse måter å holde andre mennesker ute på fordi de er redde. Ærlig talt, de er bare redde. Hvorfor skulle noen legge ut sine prekener på Internett og så si at du må registrere deg hos oss? Vi vil vite hvem som lytter til dem. Hva er dere redde for? Hvis du forkynner sannheten? Herregud.

Jeg hadde brødre i Canada, og han brukte tre måneder på å prøve å finne ett sted, bare ett sted hvor jeg hadde forkynt ut fra Ordet, og han trodde at han hadde funnet det. Og da en viss bror brakte det til broder Vayle, lo han bare. Han sa, hør her, sa han, det han sa er helt riktig. Han sa at jeg kanskje hadde valgt andre ord for å si det, men det han sa var helt riktig. Men ba han noen gang brødrene om unnskyldning? Nei, det gjorde han ikke.

Han sa at vi fant den. Vi fant det. Vi fant det broder Brian sa. Så hvem bryr seg? Jeg skal stå til ansvar overfor Gud. Jeg skal ikke stå til ansvar overfor deg. Jeg skal ikke stå til ansvar overfor deg. Jeg skal stå til ansvar overfor Gud. Så jeg er ikke redd for å si det Gud ber meg om å si, og jeg er ikke redd. Om kona mi ikke liker det, så bryr jeg meg ikke. Om du ikke liker det, så bryr jeg meg ikke. Det spiller ingen rolle for meg, og ikke at jeg ikke liker deg for at du ikke liker det.

Bare ikke kom til meg med at du ikke likte det, for jeg kommer til å krangle med deg, for det var det Gud ba meg om å gjøre, Gud sa til Abraham at du skulle få et barn. Og Sara sa: "Vet du hva? Jeg har ventet lenge, så kanskje du burde ta Hagar. Og det skapte mye trøbbel. Det skaper problemer i dag. Det skaper problemer i dag. Så bare hold deg utenfor. Hold deg unna min tjeneste og la Gud være Gud, ok? Det er alt jeg sier, bare la Gud være Gud. Jeg må stå til ansvar overfor Ham. Han er den eneste jeg skal stå til ansvar overfor.

Og legg merke til at når de gjør det, forlater Ordets Liv dem, og de begynner å etablere et hierarki av mennesker seg imellom, og hvis du ikke lytter til dette hierarkiet, blir du betraktet som helt utenfor det.

Nå har jeg hørt folk si, vel, hvis du ikke sier det broder Vayle sa, hvis du ikke forkynner det slik broder Vayle forkynte det, så er du fortapt. Hvem har gjort deg til opphavsmann og fullender av hvem vi er? Hvem sier at du må høre det fra bror Vayle eller at du må høre det fra bror Branham? Eller hør, hvis du har det samme

ordet som han brakte, og du lærer det til folket, er det alt som betyr noe. Vel, du er redd for å si broder Branhams navn. Vel, hør her, i dagens samfunn er det mange mennesker som håner ham. Så bare gi ham ordet. Gi ham ordet som han sa, gi ham ordet som Bibelen sier. Og hvis de ikke liker det, så er det bare tøft. Det er greit.

Og når menneskene når den tilstanden, er de på vei inn i organisasjonen.

Det er derfor bror Vayle sa: *"Dere trenger ikke å høre dette fra meg, men dere må stå ved denne sannheten".*

Som Johannes sa, hvis de er fra Gud, kommer de til å høre deg. Men hvis de ikke er fra Gud, kommer de ikke til å høre deg.

Det spiller ingen rolle hvem du hører læren fra, men det er best at du hører den, for "Den som **ikke har Kristi lære, har ikke Gud.**"

Du trenger ikke å høre det fra broder Vayle, og du trenger heller ikke å høre det fra meg eller noen annen person, men du bør høre det og tro på det hvis du ønsker å være et ekko av Gud.

Så du ser at det er en reell fare hver gang du prøver å forbedre det Gud har gitt ved inspirasjon, det vi kaller åpenbaring. Faren kommer når mennesker prøver å organisere enhver bevegelse fra Gud. Og grunnen til at de organiserer en Guds bevegelse er fordi de ikke er fornøyd med måten Gud presenterte den på til å begynne med.

Og så prøver de å forme det til det de føler er en bedre måte å presentere det på. De ender opp med å ta et livsforvandlende Ord og gjøre det til et gjerningsorientert Ord.

Bare se på ethvert sted hvor Gud har hatt en virkelig salvet pastor eller lærer, og når denne mannen forlater scenen, prøver folket å holde fast ved det han brakte dem, og ganske snart begynner de å organisere det i et sett med regler som er lært ut av menneskesyn.

Vi skal bare høre på brorens kassetter. Jeg vil ikke at dere skal gjøre det når jeg er borte. Jeg vil at dere skal finne noen blant dere som kan undervise i dette ordet og som har en åpenbaring fra Den Hellige Ånd og bringe det ut så godt de kan

med de gavene de har. Og jeg er sikker på at den gaven vil bli bedre og bedre etter hvert som den øker. Men se ikke tilbake og si, vi skal bare gå tilbake og spille broder Brians kassetter eller vi skal gå tilbake og spille broder Vayles kassetter eller broder Branhams kassetter. Nei, jeg vil ha en live tjeneste fordi Gud kan ha med den personen å gjøre, og da er den personen virkelig åpen for å fortelle deg hva han har på hjertet. Ja, ja.

Og så blir ordet for dem, regel på regel, regel på regel, bud på bud, bud på bud, litt her og litt der, og så faller de tilbake til det de kom ut av, som var gjerninger. Og hvis du tror at jeg tar feil når jeg sier dette, så les bare NIV-oversettelsen av **Jesaja** kapittel **28**.

Jesaja 28,8 *Alle bordene er dekket av spy, og det finnes ikke en flekk uten skitt.*

Hva er vel spy annet enn mat fra en annen dag som er blitt blandet opp i mennesket og kastet opp igjen?

9 *"Hvem er det han forsøker å undervise? Til hvem forklarer han sitt budskap? Til barn som er avvent fra melken, til dem som nettopp er tatt fra brystet?"*

Nei, det tror jeg ikke, for apostelen Paulus sa at når dere skal være lærere, har dere behov for melk. Og de som går på melk ser ting litt annerledes. Paulus sa at da **jeg var barn, tenkte jeg som et barn, derfor talte jeg som et barn og handlet på en barnslig måte, men da jeg ble mann, måtte jeg legge bort barnslige tanker.** (Noe som resulterer i barnslig tale og barnslige handlinger. Så Herrens ord til dem blir,

10 *For slik er det: Gjør og gjør, gjør og gjør, regel på regel, regel på regel; litt her, litt der."*

Legg merke til at deres oppfatning av Ordet går tilbake til loviskhet, det går tilbake til hva man skal og ikke skal.

11 *Ja vel, med fremmede lepper og fremmede tunger vil Gud tale til dette folket,*

Så hvis Gud vil tale til disse menneskene, så vil det de hører være "Så sier Herren", og dette er den hvile som Gud har for sine utvalgte. De utvalgte hviler på "Så sier Herren".

12 *til dem sa han: "Dette er hvilestedet, la den som er trett, hvile!" og "Dette er hvilestedet", men de ville ikke høre.*

Ah, så vi har en profet som banket på prekestolen mens Han forkynte om Det Syvende Segl, og Han sa mens Han banket på den prekestolen syv ganger. "*Det er tid for avslapning under det syvende segl.*" **PP 83-84 Det syvende segl.**

Og legg merke til hva vi blir fortalt her i Jesaja. Denne fremmede tungen vil bringe hvile til folket, men folket vil ikke lytte, og hvis de ikke lytter, vil de ikke komme inn i denne hvilen, men vil vende tilbake til gjerninger. Og det er det vi leser i det neste verset i Jesaja.

13 *Så da vil Herrens ord til dem bli: Gjør og gjør, gjør og gjør, hersk på hersk, hersk på hersk; litt her, litt der, slik at de vil gå og falle bakover, (som tilbake i pinsen) bli såret og fanget og fanget.*

Enten forteller ordet oss hva som vil skje, eller så gjør det ikke det, og det tror jeg det gjør.

Ordlyden kunne ikke vært klarere og mer perfekt her. Vi blir fortalt at fordi de ikke vil lytte til Herrens Røst, så vil de avvise resten og gå inn i gjerninger. Gjøre og gjøre og herske på toppen av hersking.

Og så ser vi en veldig klar indikasjon på et folk som forlater Livet, det ordet som setter et menneske fri fra gjerninger og fører Ham inn i hvile, men når de forlater dette ordet, vender de alltid tilbake til gjerninger. Nå står det ikke at de bevisst forlater Guds ord til fordel for gjerninger. Nei, det er det ingen som gjør.

Men legg merke til at det står: **13** *Så vil da Herrens ord* (Herrens ord. Hva?) *til dem bli: Gjør og gjør, gjør og gjør, hersk på hersk, hersk på hersk; litt her, litt der, slik at de vil gå og falle bakover, bli skadet og fanget og tatt til fange.*

Du skjønner, **Herrens ord blir til** gjerninger **for dem**. Med andre ord, de begynner å prøve å gjøre det for seg selv fordi Ordets liv er borte fra dem når de nekter den hvile som Gud har gitt oss ved å gå inn i Jesus Kristus, den samme i går, i dag og i all evighet.

Derfor er det bare å se på enhver bevegelse fra Gud, og når den tjenesten som Gud brukte går av scenen, vil mange av dem som fulgte denne tjenesten begynne å prøve å holde fast ved det som ble undervist, men når de gjør det, vil de organisere det, og når Livet går ut, og resten er borte, vil gjerningene alltid følge etter.

I stedet for å forkynne det livet som er i Ordet, vil prekenene bli fokusert på påkledning og oppførsel, orden og doktrine og klessnors-teologi, og ganske snart vil folket se på hverandre og lete etter feil hos hverandre, og så vil de begynne å skille seg i klikker og klaner, og når det først har skjedd, er det arbeidet omtrent borte i åndelig forstand.

Jeg vet om en kirke hvor de fattige i menigheten kan samles på denne siden av parkeringsplassen. Men de rike på den andre siden av parkeringsplassen, det er et klasseskille. Ikke en splittelse over ordet.

Det er et klasseskille som er så kjødelig at det stinker.

Å, de kan ende opp med flere mennesker enn den tjenesten som holder seg til ordet, men det er ingen overraskelse, for apostelen Paulus sa i **Galaterbrevet 4:27**: "*Mange flere er den ødes barn enn den som har en mann*". Og hun som har en mann, er en brud.

Dere vet, jeg kan ikke lese dette verset i Skriften nok for å advare dere om hva som skjer i dette Budskapet selv i dag.

9 "*Hvem er det han forsøker å undervise? Til hvem forklarer han sitt budskap? Til barn som er avvent fra melken, til dem som nettopp er tatt fra brystet?*" Jeg tror ikke det!!!

10 *For (for dem) er det: Gjør og gjør, gjør og gjør, regel på regel, regel på regel; litt her, litt der.* **11** *Da vel, med fremmede lepper og fremmede tunger vil Gud tale til dette folket, 12 som han sa til: "Dette er hvilestedet, la den trette hvile"; og "Dette er hvilestedet", men de ville ikke høre.*

Så da vil Herrens ord (det samme Ordet) til dem bli: Gjør og gjør, gjør og gjør, hersk på hersk, hersk på hersk; litt her, litt der, så de vil gå og falle bakover, bli skadet og fanget og fanget.

Når vi nå går tilbake til broder Branhams preken **om Mesterverket**, sier han på s. **143**. *Hvor merkbart dette livet er i sin vandring i hvetekornet enn det er i treet. Gud kalte sitt folk som et tre. Forstår dere? Livet går ned i et tre og kommer opp igjen, går ned og kommer opp igjen. Ser dere? Det går ned og kommer opp igjen.*

*Men i hvetekornet går det opp fra den opprinnelige stilken gjennom stilken, dusken og skallet, **og det som det gikk gjennom, dør, slik at det ikke kan komme tilbake gjennom det igjen.** Hva er det da? Det er ikke til noen nytte lenger. Det går videre til sin fullkommenhet. Amen.*

*Skjønner du ikke hvorfor Han aldri brukte en organisasjon? **Han kan ikke komme inn i den igjen.** Den er død. Men Livet går videre fra den ene til den andre. Skjønner dere? De setter trosbekjennelser og injiserer... "Den som legger til ett ord eller tar bort ett ord..." Ser du? **Han er avskåret fra det. Det må være Livets frø som reiser videre.***

Og i hver eneste tidsalder, etter hver eneste vekkelser, når folket beveger seg bort fra det Lyset Gud sendte til dem, og beveger seg bakover i gjerningsprogrammer, forlater Livet dem, og Gud går videre med Sitt Lys.

Paulus forteller oss i **Efeserbrevet 4,17** at når de mister den forståelsen de har av Ordet, så forlater også Guds liv dem.

Efeserne 4:18 Forståelsen er formørket, (Med andre ord, de hadde lys, men nå blir det mørkt, blir mørkt og mørkt, formørket.) **de blir fremmedgjort fra Guds liv på grunn av den uvitenhet som er i dem, på grunn av hjertets blindhet:**

Så fordi deres hjerter er blinde, og de med vilje er uvitende når de beveger seg bort fra den forståelsen de hadde, stenger de faktisk Guds liv ute fra seg selv.

I bunn og grunn går de bort fra livets kilde. Det er aldri noen grunn til å slutte å forkynne læren for å vende tilbake til gjerninger, for Kristus er læren.

Hvis du forkynner Kristus, vil folks hjerter bli fylt av liv, og det vil ikke være behov for å forkynne en klessnorreligion. Fyll en person med Guds liv, og Gud vil leve gjennom dem.

Og det spiller ingen rolle hva du gjør for å rydde opp i livet ditt, hvis du ikke er født på ny, er det ikke engang akseptabelt for Gud uansett. All den slags rettferdighet er som skitne filler. Det var det Han sa.

Nå, for å komme tilbake til Mesterverket, og på s. 144 sa broder Branham,

144 Jeg bruker dette i en lignelse nå om **Bruden, Mesterverket som kommer frem**. Det er et Mesterverk som falt; det er et Mesterverk som reiser seg. Mesterverket falt i Nikea, Roma. Etter Nikea, Roma, har Hun kommet gjennom en prosess; men Hun kommer rett tilbake igjen til det Mesterverket, fullkommengjort, fordi **Hun er en del av det Ordet som ble talt av Ham**.

Han vil ha en kirke uten flekk eller rynke. **Den vil ikke på noen måte være forbundet med noen form for organisasjon eller denominasjon (den forbannede tingen)**. Den har gått gjennom slike ting, men den vil aldri være der.

145 Varsel. **Frøet kommer opp. Det livet kommer opp, det går ikke tilbake. Det vil ikke bli noen mer oppstandelse etter dette. Livet kommer opp for å gå til sin fullkommenhet, en oppstandelse.**

Legg merke til at skallet legger ut... Legg merke til, skallet setter det opprinnelige frøet ut av seg selv. I Åpenbaringen det 3. kapittel finner vi dette. Husk nå, ingen annen menighet ble Han satt ut av i Bibelen, av de syv menighetstider.

Hvor mange husker det? Han gikk gjennom kirkens tidsalder for å lage noe annet. Men **dette er alt. Det finnes ikke noe annet**. Men Billedhuggeren har kommet tilbake til perfeksjon igjen, Ordet. Skjønner dere? Ikke gå tilbake. Så annerledes det er. Ja, det er det.

147 Å, og legg merke til det. Når skallet kommer frem, ser det ut akkurat som kornet. Men **når kornets liv begynner å forlate skallet for å gå inn for å lage kornet (bruden), åpner skallet seg og ekskommuniserer kornet**. Er det riktig i naturen? Det var akkurat det hun gjorde.

I Åpenbaringen 3 finner vi ut at **Laodikea menighetstid utslettet Ham**. Nå, se, det gjorde det ikke tilbake i de andre tidsaldrene, fordi det var noe annet som ennå ikke var gjort. Den bare passerte gjennom og gikk videre til en annen. Jeg har sagt det hele tiden, det kommer ikke flere denominasjoner. Vi er ved slutten.

Og de satte ham ut, for hvorfor? **Han er Ordet igjen**. Han er som den som falt ned der. **Han er den samme læren som kom frem fra begynnelsen**. Og når frøet Ordet begynner å vokse frem, **setter skallet det fra seg**. Livet forlater alle de andre for å følge det; **det er de sanne troende; de følger Livet, hvor enn Livet går**.

Legg igjen merke til at broder Branham sier at de sanne troende aldri vil organisere seg, men at de vil følge dette Livet hvor enn det går.

Bror Vayle fortalte meg det i stuen sin for noen år siden,

"De sier at når jeg er borte, vil det være slutt på undervisningen, men de tar feil, for så lenge Den Hellige Ånd er her, vil det være lærere, fordi Den Hellige Ånd er Læreren."

Og legg merke til hva broder Branham sa, ***Han er Ordet igjen. Han er som den som falt ned der. Han er den samme læren som kom frem fra begynnelsen.***

Så det må være **læren**. For hvis du fokuserer på Kristi lære, så har du Gud, punktum. Og Johannes sa: ***"Den som har sønnen, har livet."*** Og ordet har ble oversatt fra det greske ordet ekko, ***og så Han som gir ekko av sønnen*** (Gjett hva?) gir ekko av ***det samme Livet***, og Han som gir ekko av Kristi doktrine gir ekko av Gud Selv.

Så etter hvert som livet går videre, vil Kristi lære fortsette å bli undervist av dem som har blitt trofast undervist. Når en menighet slutter å undervise i læren og begynner å fokusere på regler og orden og gjøre og gjøre, har den mistet sin første kjærlighet og har forlatt Kristi lære, og når de gjør det, gjenspeiler de ikke lenger Livet, og de gjenspeiler heller ikke Gud, og Gud er Livet.

Apostelen Paulus sa i **Kolosserbrevet 3,4**: ***"Når Kristus, som er vårt liv, skal phaneroo (åpenbare seg i sin sanne skikkelse), da skal vi phaneroo (åpenbare oss i vår sanne skikkelse) med ham i herlighet*** (og vi vet at denne Doxa er Guds mening, dom og vurdering).

Når Kristus, som er vårt liv, kommer til syne, skal derfor også vårt liv åpenbare seg i sin sanne karakter, som vi vet var bestemt til å ha selve Kristi sinn i oss.

Fra De **Salvede I Endetiden 65-0725M S:168** Bror Branham sa: ***"Nå, du går tilbake og prøver å leve igjen... Hva om det livet tok tilbake... Tror du at Livet noensinne ville snakke - gå tilbake etter at det gamle skafet har tørket ut, noensinne gå tilbake og leve i det igjen? Det gjør det aldri."***

"For det er umulig for dem som en gang var opplyst og ikke gikk videre med Ordet slik det skjedde ..." De er døde, borte. "Og torner og tistler, som er nær ved å bli forkastet, hvis ende er å bli brent..." Stemmer det? Jeg skynder meg så fort jeg kan.

1 Johannes 1: 2 *(For livet ble åpenbart, og vi har sett det, og vi vitner og forkynner dere det evige liv, som var hos Faderen og ble (hva?) åpenbart for oss;)*

Døde mennesker vokser ikke. De manifesterer heller ikke liv. Og de kan absolutt ikke forandre seg heller.

Apostelen Paulus sier i **2. Korinterbrev 3,18** *Men vi alle, som med åpent ansikt skuer Herrens herlighet som i et glass, blir forvandlet til det samme bilde fra herlighet til herlighet, likesom ved Herrens Ånd.*

Apostelen Paulus fortalte oss her at når vi ser inn i Ordets speil, blir vi forvandlet til det bilde som vi ser i Ordet, som er Kristus, som er vårt lys. Og så forteller han oss at vi blir forvandlet fra bilde til bilde og fra herlighet til herlighet, fra Doxa til Doxa, som er Guds mening, vurdering og dom.

Så han forteller oss at vi blir forvandlet til Kristi bilde, som er vårt lys, og vi blir forvandlet fra en oppfatning til en annen og en annen og en annen, inntil vi kommer inn i selve Guds sinn.

Derfor går Livet videre, og de som vandrer i lyset, fortsetter å vandre i Lyset slik Han er i lyset. De ser seg ikke tilbake, for den som kjører bil mens han ser i bakspeilet, vil til slutt sprekke.

La oss bøye våre hoder og hjerter i bønn.

Far, Herre, vi har sagt vårt og vil bare at folket, Herre, skal fortsette å se på Ditt Ord og livet. Herre, spesielt det som er i Ditt ord. Og så, Herre, ved åpenbaring ser vi på det daglig, og vi ber om Din velsignelse over det. I Jesu navn ber vi. Amen.